

Hilda Sehested (1858-1936), dansk tonsättare och pianist

Hilda Sehested kom från en rik familj och växte upp på en herrgård på Fyn. Som 15-åring reste hon till Köpenhamn piano för C.F.E. Horneman, och 1883 vidare till Paris för pianostudier för madame Massart. Därefter fick hon undervisning i musikteori och komposition för den danske kompositören Orla Rosenhoff, en kontakt och studier som fortgick fram till hans död 1905.

1894 flyttade Hilda Sehested till sin syster i Köpenhamn. Omkring 1900 började hon studera orgel för Ludvig Birkedal-Barfod, och tog organistexamen 1901. Tack vare stöd från sin familj lyckades Hilda Sehestad livnära sig som kompositör, med ett avbrott på ca fem år, då hon, drabbad av kärlekssorg efter fästmannens hastiga död lämnade musiken och arbetade som sjuksköterska.

Hilda Sehested var även verksam som pianist och konsertarrangör i det köpenhamnska musiklivet, och ingick bl a i styrelsen för Dansk Koncertförening, och var med som grundare och flerårig styrelsemedlem av Österbros Kammermusikförening. Hennes verk spelades vid flera konserter, både privata och offentliga. Hon arrangerade också egna kompositionsaftnar 1915 och -16, där hennes musik framfördes.

Mellan 1885-1920 ca komponerade hon flera sånger, pianostycken, kammarmusik och symfonisk musik och dessutom en opera "Agnete og Havmanden" till text av Sophus Michaëlis (1914). Operan, i en akt med tre scener, blev antagen för att uppföras av kungliga teatern i Köpenhamn, men uruppförandet dröjde, och efter sju års väntan drog hon in den, och den blev alltså aldrig framförd.

Hilda Sehestad var aldrig engagerad i kvinnorörelsen, men värt att notera är att hon antog beställningen av en kantat för solo, damkör, piano och stråkorkester till text av Olaf Hansen till Dansk Kvindesamfunds möte 1916. Hon dirigerade själv uruppförandet, och var mycket tagen av detta.

Intressant med Hilda Sehesteds kompositioner är att hon har skrivit för ovanliga ensembler. Hon var fascinerad av klangen i mässingsinstrument, och har skrivit en trumpetkonsert samt Suite för trumpet och stråkkvintett med piano, och ett stycke för trombone med piano, "Morceau Pathétique", som gäller för att vara ett av hennes bästa verk. Ytterligare exempel på en annorlunda ensemble är hennes Nocturne för solohorn och cello med liten orkester, och Ensomme Hyrdedrömme för engelskt horn och stråkkvintett.